

عنوان مقاله:

تحلیل مقایسه ای پایداری اجتماعی در بافت های مسکونی قدیم و جدید شهرها مطالعه موردی: بافت قدیم و جدید شهر سبزوار

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 4، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مهدی زنگنه - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

نرگس محمودی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری. دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

یعقوب زنگنه - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

پایداری اجتماعی امروزه به عنوان مهم ترین بعد توسعه پایدار، جایگاه مهمی در برنامه ریزی های شهری و به خصوص برنامه ریزی مسکن دارد و پیوسته با افزایش مشکلات زیست محیطی و مشکلات مسکن، بر اهمیت آن در برنامه ریزی های شهری و مسکن افزوده می شود. در پی چنین ضرورتی تحقیق حاضر باهدف بررسی شاخص های پایداری اجتماعی محیط مسکونی در دو بافت قدیم و جدید شهر سبزوار انجام شده است. پژوهش از نوع توسعه ای - کاربردی و روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می باشد. اطلاعات موردنیاز به دو روش کتابخانه ای و پیمایشی گردآوری شده و برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تی تست تک نمونه، پیرسون، کای اسکور، مقایسه میانگین ها و رگرسیون چند متغیره استفاده شده است. حجم نمونه برای دو بافت ۷۵۰ پرسشنامه بوده که برای بافت قدیم ۳۷۴ و بافت جدید ۳۷۶ پرسشنامه تکمیل شده است. مقدار آلفا برای کل شاخص ها برابر ۷۴٪ به دست آمده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که هیچ یک از بافت های مسکونی به طور کامل از شاخص های پایداری اجتماعی برخوردار نمی باشند. شاخص های تعلق مکانی و هویت در بافت مرکزی مطلوب تر از بافت جدید بوده، سلامت شهروندی و نشاط در بافت جدید مطلوب تر بوده است و در مجموع میانگین نمره پایداری اجتماعی در بافت جدید بیشتر از بافت قدیم می باشد.

کلمات کلیدی:

محیط مسکونی، پایداری اجتماعی، بافت قدیم، بافت جدید، شهر سبزوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1354659>

